

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلې (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَلِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآيَا وَهُمْ
 قَهْمٌ
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْمٌ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْكِنُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمٰى سَمِيْعَهُمْ
 فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَلَّذُرِّيْعُ
 أَمْ لَمْ تُنْزِلْهُمُ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُحَدِّثُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چي جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چي دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه دهغوی چي وو دکلی
 چي هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چي اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چي تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنگه چي مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّهِ الذِّكْرُ
 وَحَشَى الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ
 فَيُشْرَهُ
 بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ●
 إِنَّا نَعْلَمُ لَيْلِي الْمَوْتِي
 وَكَتَبْنَا مَا قُلْتُمَا
 وَأَنزَلْنَاهُ
 وَكَلَّمَ هُنَّ
 أَحْسَنَ بَلَدًا ●
 فَرِحَ إِمَامٌ مُّبِينٌ
 وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا صَحْبَ الْقُرْآنِ ●
 إِذْ هَمَّ مَا الْمَرْسَلُونَ
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
 اثْنَتَيْنِ
 فَكَلَّمَا بِنُورِنَا
 فَعَزَّزْنَا بِبَابِنَا
 فَقَالُوا
 ● إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ
 قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَعْدُ وَقُلْنَا

 وَمَا نَعْلَمُ لَيْلِي الْمَوْتِي
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا كَالْكَلْبِ الْبُؤْسِ

شول گویا، چي زمونڙي رب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه ښه ڏي، خبردار
 دا چي مونڙي ٿو تاسو ته پيغمبران
 اويو هونڙي رَسُوُول رنبا بيان
 هغوي اُوِي چي ئي تاسو، مونڙي له بد
 اوڪه مني چرته نشوي (دخيل حد)
 مونڙي به تاسو ڪو پو په ڪانو، ٿول ختم
 او عذاب ڪنبي به راگير شي دالَم
 هغوي اُوِي، چي په خپله، ٿول ئي بد
 وگه شو شي نصيحت (ددي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 اويو ڪس راغی دښار طرف سرحد نه
 ڀڄه په منڊه منڊه، (دائي) ڪرڻ بيان
 اُمنی، قوم از ما! پيغمبران
 اُمنی، ستاسو نه غواڙي نه قيمت
 او دوي دی، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وگه به ئي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪري ئي زما وجود صورت
 او اُخرو اُپس ڪيدل دی ورتنه بيا
 پس له دي نه بل څنگ اُنيوم اله
 ڪه رحمن راڪوي ماته ڇه نقصان
 نه راڪوي فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشي خلاصوگه (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمَرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُونَا

لَقَدْ جِئْتَكُمْ

● وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ عَلَيْهِمْ

قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ

إِنْ دُرِّزْتُمْ

● بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ

وَمَاءٌ مِنْ أَعْيُنِ الْمُرِيئِينَ رِجَالٌ

يَسْمَعُونَ قَالِ

● يَقُولُ الْيَهُودُ الْمُنَافِقِينَ

الْيَهُودُ مَنْ لَا تَسْأَلُكُمْ أَهْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ

الَّذِي فَطَرَنِي

● وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ءَأَعْبُدُ مِنْ دُونِ الْهَيْهَةِ

إِنْ يَرُدُّنَ الرَّحْمَنُ بِضُرِّ

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يُفْعَلُونَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لسكر
 داسماننبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول زونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْتُ ضَلَالِي مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَاسْتَمَعْتُمْ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَدُونَ

يُنحَسِرُونَ عَلَى الْوَعْدِ

مَا بَأْسَ لَهُمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَاؤُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكَنَّا

فَنَجَّيْنَاهُمْ مِنَ الضُّرِّ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ الْآيَاتِ

وَأِنْ كُنَّا لَنَآ

بَصِيرَةٌ لَوْلَا أَنَّا مَخْفَرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمُبْتَدَأُ حَتَّىٰ يَبْلُغُوا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگورودى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدي شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 او هريودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنْجَرَاتٍ فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبَا كَلْبُوا مِنْ كَمِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ إِلَّا بِيَدِهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ الْأَرْوَاحَ لَمَّا

مِنَّا تُنْبِتُ الْأَرْضَ

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ

كَسَبَتْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مَطْلُبُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بښۀ لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښي چې وه ډکه (په بښۀ شان)
 او پيدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسي ، دوی کوی ټول هغې کښي سفر
 او که اغښتۀ حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریدونکي به ئي نه وي د فریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچي دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شی (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښي نه او وروستو (دهرکار)
 چي په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلي څۀ نشان
 نشانونو کښي څۀ دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچي کله ورته اوشی څۀ وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسي بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَ اَيَّةً لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي النَّارِ الشَّمْسُونَ
 وَعَلَّمْنَا لَهُمْ
 مِنْ وِعَالِهِ مَا يَرْكَبُونَ
 وَإِن نَّشَأْ
 نَعْرِفَهُمْ
 فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقِذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اَمْوَالِ

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یومونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتیادۂ مرسلانووو بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ

لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ

● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ

● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

تَأْتِيهِمْ

● وَهُمْ يَخِضُّونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كِتَابَةً

● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَقَالُوا يَا وَيْلَنَا

مَنْ بَعَثَنَا

● مِنْ مَرْقَدَاتِنَا

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ

● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُرُمْ أَنفُسُ

شَيْئًا

● وَلَا يُعْزِرُونَ إِلَّا مَا أَنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیوري
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشه چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نيعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډير خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه ووييا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خُلي دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بيان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چري جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكِنُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَكَلَّعَمَ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ عَزِيمٍ

● وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَهْلَ النَّجْمُونَ

أَلَمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ

يَوْمَ يَوْمٍ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُؤْتَمِنٌ ● وَإِنْ أَنْهَدُوا

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا كَرِيمًا

● أَلَمْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ لَتَعْتَلُونِ

هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

● الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَتُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكْشِفُ عَنْ أَزْوَاجِهِمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختم ٿي ڪيو سترگي ڏنظر
 بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
 په خپل ڄائي به ٿي شڪلونه ڪيو بدل
 نو طاقت به ٿي شي ختم د منزل
 او نه وروستو واپس تلي شي (له خپل در)
 اوڍچا چي غوارو مونڙ ڀير عمر
 پيدائش ته ٿي واپس ڪيو برابر
 وڙے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
 او مونڙ شعر ورته نه ڏے شه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڏے
 چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڏے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
 وڙے نه وويني (توله دانسانانو)
 په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
 ڀير ڄاروي چي مالڪان دي ددي بيا
 او ددي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
 شه سورلي دي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
 وڙے نه اوباسي شڪر (درب خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه الله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ تَشَاءُ
 لَنَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِحِهِمْ
 فَمَا اسْتَقَامُوا مَصْبِيحًا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْزِرْهُ
 نُكِّنْهُ فِي الْعُلِيِّ
 أَقْلًا يَحْقِلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مِّبِينٍ
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَلَمْ يَكْفُرُوا
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُمْ فَمَا عَبَّاتِ الْعِبَادِ
 أَنَّا عَلَّمْنَا فَمَا لَهُمْ مَلِكُونَ
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُوعُهُمْ وَمِنْهَا أَيْدِي كُفُلِهِمْ
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُ وَمِمَّا يَرْثُ
 أَقْلًا يَشْكُرُونَ
 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی دنصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَحْرُمُ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَوْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَدْرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُخَبِّرُهَا الذِّبَابُ
 انشَاءً أَكَلَ مَرْجًا
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورتنه او ڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيز باندې (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**